

РЕШЕНИЕ

№ 1226

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11400** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция вътрешни работи /СДВР/ срещу решение № 4425 от 20.11.2022г. постановено по НАХД № 12905 по описа за 2021г., на СРС, 10б - ти състав, с което е отменен електронен фиш (ЕФ) серия К № 4420417, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата на С. Я. Н., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четирисотин/ лева за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 ЗДвП.

Касаторът Столична дирекция вътрешни работи счита, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и явно несправедливо. Излага съображения, че след като в дадения му срок за подаване на декларация не е подал коректно попълнена такава, тъй като не е отразен адресаът за кореспонденция на лицето, посочено като нарушител, лицето е бездействало и по този начин пропуснало да направи надлежно такова волеизявление пред компетентния орган по реда на чл.189, ал.5 от ЗДвП. Счита, че в процесния ЕФ правилно е описана фактическата обстановка, която се потвърждава от събраните писмени документи. Счита, че решението на съда за отмяна на процесният ЕФ се базира изцяло на неговото неправилно тълкуване на чл.189, ал.2 от ЗДвП. Моли съда

да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се потвърди процесния електронен фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът С. Я. Н. оспорва касационната жалба. Излага твърдения, че в законоустановения 14-дневен срок е подал в СДВР писмена декларация с данни за лицето извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. Счита, че законът не вменява на собственика на превозното средство правно задължение да дава допълнителна информация, доколкото законодателят изисква да декларира само данните за самоличността на водача, както и да представи копие от СУМПС. Излага доводи, че в тежест на администрацията е да установи посоченото лице и да му връчи издадения срещу него електронен фиш. Претендира разноски.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийски районен съд е приел за установено, че на 22.01.2021 г., в 10:43 ч., в [населено място], по [улица]до № 166, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, при ограничение 60 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В 26, лек автомобил марка „Рено“ с рег. [рег.номер на МПС], се движи със скорост от 96 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която за собственик е посочен жалбоподателят С. Я. Н.. Нарушението е установено с техническо средство ARH CAM S1 № 11743ее за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 36 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

За констатираното нарушение е издаден оспореният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 400,00 /четиристотин/ лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

Препис от електронния фиш е връчен на Н. на 01.02.2021 г., видно от приложената по делото разписка.

В законоустановения 14-дневен срок, на 11.02.2021 г., собственикът на процесното превозно средство е подал в СДВР писмена декларация като е посочил лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС.

С писмо рег. № 432200-16257/16.02.2021 г. от СДВР указали на жалбоподателя Н., че в 14-дневен срок, считано от получаване на писмото, следва да представи

допълнителни данни относно адреса за кореспонденция на водача на автомобила, посочен в декларацията, както и че до отстраняване на пропуски издаденият електронен фиш спрямо собственика няма да бъде анулиран.

Пред СРС не са представени доказателства, въпреки изричното им изискване СРС, това писмо да е връчено на Н..

Пред СРС е представено още, необсъдено в решението, писмо от 21.6.2022 г. на СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което е изпратена справка за регистрацията на процесния автомобил. Там е вписано, че е собственост на „Кредисимо супер“ АД, ЕИК[ЕИК]. Вписан е като собственик и С. Я. Н., а като ползвател – П. Б. Г..

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че на собственика на превозното средство не е вменено изискването да предоставя допълнителна информация относно адреса за кореспонденция на извършителя на нарушението, доколкото законодателят изисква да декларира данните за самоличността на водача, за достоверността на които обстоятелства носи наказателна отговорност по чл. 313, ал. 1 НК, както и да представи копие на издаденото му свидетелство за управление на МПС. Съдът е счел, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание е опорочена, поради допуснатото съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита Н., отчитайки неправомерния отказ на органите на МВР да анулират електронния фиш при наличието на предвидените в разпоредбата на чл.189, ал.5 ЗДвП условия.

Настоящият състав на АССГ намира, че жалбата е основателна.

Съгласно чл. 189, ал. 5 (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2

Съгласно чл. 188, ал. 1 и 2 ЗДвП това са собственикът или лицето, на което е предоставено МПС. В случая ответникът Н. е вписан като един от собствениците, на които е предоставено управлението на МПС, поради което следва да се приеме, че са спазени посочените норми.

Последният се установява, че се е възползвал от правната възможност по чл. 189, ал. 5 ЗДвП да представи „писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство“.

В случая се установява, видно от представената декларация, че ответникът е посочил трето лице, индивидуализирано с неговите имена, за което твърди, че му е съдружник; представено е копие от свидетелството му за управление, издадено в Румъния.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че неправилно от страна на СРС е приложена нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП в цитираната по-горе част. Съгласно тази норма, собственикът С. Н. е следвало да посочи „данни“ за третото лице. В закона не се сочи какви точно „данни“ са това. Но, с оглед нормата на чл.189,ал. 5 ЗДвП следва да се направи извод, че това са такива данни, даващи възможност лицето, управлявало МПС да бъде в достатъчна степен индивидуализирано, за да бъде санкционирано - да се изпълни изр. 3-то на чл.189,ал. 5 ЗДвП: На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. В случая – следва да се направи извод, че предоставените данни следва да са такива, че да може освен да се издаде ЕФ, той да може да се и изпрати съответно – да се връчи на това лице.

Доколкото обаче с представената от Н. декларация не са предоставени такива данни, то и не би могло да се приложат чл. 189, ал. 5, изр. 3 и 4 ЗДвП, вкл. и първоначално издаденият фиш да се анулира.

Поради изложените съображения настоящият състав на АССГ намира, че не са налице предпоставки за отмяната на процесния ЕФ. Решението на СРС следва да се отмени.

Но основание чл. 222, ал. 1 АПК делото следва да се реши по същество.

ЕФ съдържа необходимите реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП. При издаването му не се установява да са допуснати съществени процесуални нарушения.

Въз основа на събраните и обсъдени по-горе по делото доказателства, както и предвид изложеното по-горе следва да се направи извод, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на С. Я. Н. за нарушение по чл.21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В случая е налице нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 60 км/ч, а същата е била превишена, обстоятелство, което е безспорно установено.

Предвид изложеното по-горе следва да се приеме, че следва да се ангажира отговорността на С. Я. Н..

При този изход на спора, с оглед направеното от касатора искане, на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на по 80 лв., за всяка една от двете инстанции, на основание чл.63д, ал1 и ал.4 и ал.5 от ЗАНН във вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4425 от 20.11.2022г. постановено по НАХД № 12905 по описа за 2021г., на СРС, 106 - ти състав и вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 4420417, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата на С. Я. Н., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четиристотин/ лева за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с ал.1 ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Я. Н. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 (сто и шейсет) лева .

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

